

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 1 medlem til jernbanerådet (i stedet for Chr. R. Christensen).

(Jfr. tidenden sp. 579).

Valgt blev: Ingeniør *A. G. Korsgaard*, Nyborg.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til udenrigsministeren af Per Federspiel, Poul Møller, Erik Eriksen, Jørgen Jensen, Axel Kristensen, Per Møller, Poul Sørensen og Thestrup:

„Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give folketinget vedrørende de europæiske markedsproblemer?“

Ordføreren for forespørgerne (*Per Federspiel*): Der er i den senere tid sket en række begivenheder og foretaget en række handlinger navnlig fra de større europæiske landes side, som tyder på en tendens til at tilsidesætte de langsigtede mål for den europæiske politik og i stedet fremme kortsigtede nationale interesser, uanset om disse er i strid med de langsigtede mål. Inden for fællesmarkedet har disse tendenser i længere tid gjort sig gældende, og i den seneste tid har man inden for EFTA-sammenslutningen set den britiske regerings ensidige indførelse af en 15 pct.s ekstraordinær importafgift. I den anledning har vi fra venstres og de konservatives side fundet det rigtigt, at vi i det høje ting fik lejlighed til at debattere denne situation, og vi har derfor stillet følgende forespørgsel til den højtæredede udenrigsminister:

„Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give folketinget vedrørende de europæiske markedsproblemer?“

Udenrigsministeren (*Per Hækkerup*): Jeg kan være enig med det ærede medlem hr. Per Federspiel, ordføreren for forespørgerne, i den betragtning, at der i den seneste tid er sket en række begivenheder på det markedspolitiske område, som må være egnet til at skabe usikkerhed med hensyn til den fremtidige markeds-mæssige udvikling, en usikkerhed, som det dog er mit synspunkt vi ikke vil være i stand til at få nogen af-

klaring på i dag og vel næppe heller i den allernærmeste fremtid.

For så vidt angår Danmark og de øvrige EFTA-lande, er vel nok den mest chokerende meddelelse den, vi fik for godt en uges tid siden om, at den britiske regering som foranstaltning over for en akut valutakrise ville gennemføre forskellige træk, derunder en midlertidig forhøjelse af importafgifterne med 15 pct. over en bank bortset fra fødevarergruppen, råvaregruppen og rå-tobak. Det måtte nødvendigvis virke som en temmelig overraskende handling her i landet som i andre lande. Ganske vist kan vi sige, at for Danmarks vedkommende vil det være sådan i kraft af sammensætningen af vor eksport til Storbritannien, at vi i hvert fald inden for kredsen af EFTA-lande vel nok er det land, der bliver ramt mindst, men desuagtet er en 15 pct.s afgift en alvorlig sag. Vi må regne med, at den vil betyde, at ca. 15 pct. af vor eksport vil blive pålagt denne ekstra afgift, og det vil jo, som det fremgår af det, jeg allerede har sagt, sige, at det bliver industrieksporten.

Når det virker særlig uheldigt, må man vel nok se det på baggrund af, at industrien gennem det sidste par år har haft en glædelig stigning i sin eksport til de øvrige EFTA-lande, også til Storbritannien, og denne stigende eksport hænger ikke mindst sammen med, at industrien har kunnet disponere i tillid til, at der skete en gradvis afvikling af toldsatserne inden for EFTA-landenes kreds, at den altså har kunnet planlægge sine dispositioner herudfra. Så meget stærkere rammer det derfor, når den forudsætning, som vi alle har regnet med var til stede for industriens vedkommende, nu pludselig med et slag ændres, selv om det også kun måtte være i en midlertidig periode, forudsætningen ændres. Det må ganske uundgåeligt påvirke eksportindustriens dispositioner fremover og har i hvert fald skabt et meget væsentligt usikkerhedsmoment for den.

Der melder sig forskellige specielle problemer i forbindelse med 15 pct.s importafgiften, derunder spørgsmålet om, hvorledes det skal gå med allerede indgåede kontrakter, hvor eksportørerne i tillid til toldafviklingen har bundet sig til i eksportprisen at indregne toldafgifterne. Der sker nu pludselig en 15 pct.s forhøjelse, som de